

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

Κυριακή Στ' Λουκά (Λουκ. η' 27-39)
23 Οκτωβρίου 2022

Πολλοί άνθρωποι αδυνατούν να αντιληφθούν τη μανία του διαβόλου που στρέφεται κατά της ψυχής μας και μάς δημιουργεί πολλά προβλήματα, γι' αυτό παρεχώρησε ο Θεός να δαιμονισθούν μερικοί και στο σώμα, ώστε να αντιληφθούμε όλοι πόσο φοβερό πράγμα είναι να κάνει κάποιος ένοικο της ψυχής του τον διάβολο, όταν πραγματοποιεί τα έργα της άμαρτίας, όπως παρατηρεί ο άγιος Γρηγόριος Παλαμάς.

Το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα περιγράφει ένα δαιμονισμένο στα Γάδαρα. Η περιγραφή είναι φοβερή και άξιζι να δοῦμε μερικά σημεία απ' αυτά που αναφέρει ο Ευαγγελιστής. Κατ' αρχήν πρέπει να τονίσουμε πως ο Χριστός ήλθε να καταργήσει το κράτος του διαβόλου, όπως μάς αναφέρει ο απόστολος Παῦλος. Ο Χριστός, κατά την παντοδυναμία Του, έκδιώκει τους δαίμονες από τις ψυχές των ανθρώπων και μάς χαρίζει την αιώνια ζωή. Από εὐσπλαχνία ήλθε στον αἰγιαλὸ ὅπου διέτριβε καθημερινῶς ὁ δυστυχισμένος ἄνθρωπος, πὸν εἶχε καταληφθεῖ ἀπὸ πολλὰ δαιμόνια. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἐκεῖνο τὸ σμῆνος τῶν δαιμόνων, ὅταν ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου τοὺς μᾶστιζε ἀνηλεῶς, βρέθηκε σὲ ἀμηχανία κι ἄρχιζε νὰ κραυγάζει· «τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου; δέομαί σου μὴ μὲ βασανίσῃς» (Λουκ. 8,28). Φοβήθηκαν πὸς θὰ τοὺς παραδώσει στὴν αἰώνια κόλαση. Ἡ κόλαση γιὰ τὸν διάβολο εἶναι νὰ παραδοθεῖ σὲ ἀκίνησία καὶ νὰ καταργηθεῖ κάθε πονηρὴ του ἐνέργεια. Νὰ μὴν μπορεῖ νὰ κάνει τὸ κακό.

Ἀναγκάσθηκε λοιπὸν ἡ λεγεῶνα τῶν δαιμόνων νὰ ταπεινωθεῖ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ νὰ Τὸν παρακαλέσει χρησιμοποιῶντας μάλιστα λόγια κολακείας. Τὸ πλῆθος τῶν δαιμόνων ἐξαιτίας τῆς πονηρῆς κοινωνίας πὸν εἶχαν μεταξύ τους, μιλοῦν σὰν νὰ εἶναι ἕνας καὶ χρησιμοποιῶν τὸ στόμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ὁ Κύριος ρώτησε τὸ δαιμονισμένο ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά του· «ὁ δὲ εἶπε· λεγεῶν· ὅτι εἰσῆλθεν δαιμόνια πολλὰ εἰς αὐτόν». Ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε ἀνάγκη νὰ ρωτήσῃ γιὰ νὰ μάθει τί γίνεται μέσα στὸ δαιμονισμένο, ἀλλὰ γιὰ νὰ μάς πληροφορήσῃ πόσοι φονευτὲς δαίμονες ταλαιπωροῦσαν ἐκεῖνον τὸν δυστυχισμένο. Ἐπίσης ἤθελε ὁ Χριστὸς νὰ μάς δείξῃ πὸς ὅλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς πὸν ἐξεστράτευε καθημερινῶς ἐναντίον τοῦ ἀνθρώπου, «ἀνελεῖν οὐκ ἐξίσχυσεν», δὲν μπόρεσε νὰ τὸν σκοτώσῃ, θὰ ὑπογραμμίσῃ ιδιαίτερα ὁ Βασίλειος Σελευκείας. Ὁ διάβολος ὅλα θὰ τὰ κατὰστρεφε καὶ κανένα πλάσμα δὲ θὰ ἔμενε ἀπείρακτο ἀπ' τὴν ἐνέργειές του, ἐὰν δὲν τὰ προστάτευε ἡ ἀκαταγώνιστη δύνα-

μη τοῦ Χριστοῦ. Ἀκόμη κι ἡ παράκληση τῶν δαιμόνων νὰ μποῦν μέσα στοὺς χοίρους δείχνει τὴν ἀδυναμία τους, ὅταν ἐμφανισθεῖ μπροστά τους ὁ Θεὸς καὶ τοὺς καταργήσει τὴν πονηρὴ δραστηριότητα.

Κάθε πονηρὸ πάθος ἐξαιτίας τῆς ἀκαθαρσίας του δημιουργεῖ στὸν ἄνθρωπο κτηνώδη βίο. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ μόλυναν τὸν χιτῶνα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, περιφέρονται σὰν χοῖροι. Ἀπ' αὐτοὺς πὸ διακριτοὶ εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἀγάπησαν τὴν ἡδυσπάθεια καὶ προνοοῦν ἁμαρτωλὰ γιὰ τὴ σάρκα τους. Ὁ Παῦλος λέγει: «ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιῆσθε εἰς ἐπιθυμίας» (Ρωμ. 13,14). Ὁ ἱερὸς Θεοφύλακτος προσθέτει πὼς κάθε ἄνθρωπος ποὺ στερεῖται λόγῳ τῶν ἁμαρτιῶν του τὴ στολὴ τοῦ βαπτίσματος, δὲν μένει μέσα στὴν Ἐκκλησία, ἀλλὰ στὰ μνήματα, δηλαδή ζεῖ μέσα στὰ νεκρὰ ἔργα, ὅπως π.χ. στὴν πορνεία καὶ στὶς ἀκάθαρτες πράξεις.

Ἐνας ἄλλος ἐρμηνευτὴς θὰ συμπληρώσει. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ βαρύνεται μὲ φαῦλες πράξεις συνέχεται ἀπ' τὸν πονηρὸ δαίμονα. Βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν ἀρετῶν, δηλαδή τὴν Ἐκκλησία καὶ σὰν νὰ εἶναι δεσμὰ οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ τὶς ἀποθέτει βγάζοντας τῆς σωφροσύνης τὸν χιτῶνα, ἐνῶ παραδίδεται στὴν ἀπραξία τῶν ἐναρέτων ἔργων. Ἡ ἀπραξία αὐτὴ συμβολίζεται μὲ τὴν κατοίκηση τοῦ δαιμονισμένου στὰ μνήματα. Ἡ τραγικότητα τοῦ διαβόλου εἶναι ὅτι ξέρει τί τὸν περιμένει κι ὅμως δὲν μετανοεῖ. Παραμένει ἀμετανόητος, καὶ μάλιστα μὲ λυσσώδη μανία ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἀγωνίζονται. Ἡ ἀμετανοησία, ἀρχὴς γενομένης ἀπὸ τὸν διάβολο, εἶναι ἡ αἰτία τῶν κακῶν σ' ὅλον τὸν κόσμον. Παραμένοντας στὰ πάθη μας δὲν ἀφήνουμε περιθώριο στὴ χάρη τοῦ Θεοῦ νὰ ἐνεργήσει.

Ἀδελφοί,

Ὁ πονηρὸς ἔχει δεσμεύσει τὴ βούλησή μας καὶ μᾶς ἔκανε ἄπρακτους γιὰ τὰ καλὰ ἔργα καὶ τοὺς θεοφιλεῖς ἀγῶνες. Ἄς ἀναζητήσουμε τὸν Θεὸ μὲ ὅλη μας τὴν ψυχικὴ δύναμη κι ἄς καλλιεργήσουμε τὶς ἐντολές του μὲ ταπείνωση, ὥστε νὰ λυτρωθοῦμε ἀπὸ τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου καὶ νὰ νοιώσουμε ἐλεύθεροι μέσα στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ἀμήν.

[dkpdf-button]